

Wiktor Kalka, Bohdan Matusiak

Adw. Konrad Murawski 1924-1984

Palestra 29/5(329), 50-51

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Polaków czas. W konkurencji drużynowej Polska zajęła V miejsce za Austrią, RFN, Włochami i Szwajcarią, a przed Jugosławią. Nasz sukces został nagrodzony pięknym pucharem i dwiema parami wyczynowych nart.

Przed zakończeniem Kongresu — pod przewodnictwem prezesa „SKILEX” von Bodo Duringa miała miejsce narada przedstawicieli delegacji uczestniczących w Kongresie. Polskę reprezentował adw. dr A. Rozmarynowicz i niżej podpisany. Uchwalono zmiany statutu „SKILEX” i ustalono miejsce przeprowadzenia następnych kongresów. Najbliższy „SKILEX 1986” zorganizują Jugosłowianie w Sarajewie w dniach 3—10 marca.

adw. Stanisław Rymar

WSPOMNIENIA POŚMIERTNE

1.

Adw. Konrad Murawski 1924—1984

W dniu 19 grudnia 1984 r. zmarł nagle w Toruniu wskutek zawału serca adwokat Konrad Murawski, kierownik Zespołu Adwokackiego Nr 2.

Adw. Konrad Murawski urodził się 16 stycznia 1924 r. w Toruniu, gdzie po ukończeniu szkoły podstawowej rozpoczął naukę w szkole średniej. Wybuch wojny w 1939 r. spowodował przerwanie nauki i zmusił młodego Konrada do podejmowania pracy fizycznej w różnych zakładach pracy na podstawie skierowań niemieckiego Urzędu Zatrudnienia. Po wyzwoleniu pracował Konrad w Zarządzie Miejskim w charakterze kierownika rejonowego, kontynuując jednocześnie naukę w szkole średniej (Państwowe Gimnazjum i Liceum dla Dorosłych w Toruniu). Po ukończeniu tej szkoły studiował w latach od 1949 do 1952 na Wydziale Prawa Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu, a w związku z obowiązującą wówczas strukturą studiów ukończył w 1953 r. studia II stopnia na Uniwersytecie Warszawskim i uzyskał tytuł magistra prawa. Od początku 1954 r. podjął pracę w Państwowym Przedsiębiorstwie Transportu Leśnego w Toruniu.

Po uzyskaniu wpisu na listę aplikantów adwokackich Izby Adwokackiej w Bydgoszczy w dniu 1 stycznia 1958 r., rozpoczął aplikację w Zespole Adwokackim Nr 2 w Toruniu, z którym związał się aż do końca swego życia. Tajniki prawa cywilnego zgłębiał u adw. Mariana Niklewskiego, a w zakresie prawa karnego zdobywał praktyczną naukę zawodu u żyjącego do dziś na zasłużonej emeryturze adw. Leopolda Godlewskiego. Egzamin adwokacki złożył pomyślnie i z dniem 29 marca 1961 r. rozpoczął wykonywanie zawodu adwokata.

Zawód ten wykonywał z niezwykłą sumiennością, wykazując maksimum staranności i troski o powierzone mu sprawy i o należyte i właściwe przygotowanie się do rozprawy oraz zachowując jednocześnie umiar i takt, i postępując zgodnie z zasadami etyki adwokackiej.

Miał wielki dar polegający na tym, że umiał być człowiekiem niekonfliktowym. Zjednywało mu to powszechną życzliwość i sympatię szeroko pojętego otoczenia.

W działalności samorządowej był długoletnim kierownikiem Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Toruniu, a w obecnej kadencji został zastępcą członka Okręgowej Rady Adwokackiej i z jej ramienia — zastępcą rzecznika dyscyplinarnego oraz wizytatorem. W swoim czasie był wielkim zwolennikiem turystyki i w związku z tym przemierzał liczne szlaki w Polsce, jak również zwiedził niemały szmat świata.

Ostatnio czas swój poświęcał pracy zawodowej i rodzinie, ale mimo to znajdował jeszcze siły i ochotę do pracy społecznej w Stronnictwie Demokratycznym, w Kole Esperantystów i w szeregach Zrzeszenia Prawników Polskich, gdzie ostatnio — jako wiceprezes Zarządu Wojewódzkiego — doczekał się uznania za swą postawę i działalność w postaci przyznanego mu Złotego Krzyża Zasługi.

Wspomniane cechy charakteru, jak również nagłość odejścia spowodowały, że w ostatniej drodze towarzyszyło Zmarłemu bardzo wiele osób, a miejscowi ogrodnicy, wśród których w swoim czasie pracował, przysłali na pogrzeb swój poczet sztandarowy.

Słowa pożegnania wygłosili przedstawiciele samorządu adwokackiego i ZPP oraz obecny i poprzedni proboszczowie parafii, na terenie których Zmarły przeżył swe ostatnie lata.

Liczne wieńce, wiązanki i bukiety kwiatów pokryły obficie mogiłę Konrada, którego pamięć na długo jeszcze pozostanie między nami.

adw. Wiktor Kalka i adw. Bohdan Matusiak

2.

Adwokat Józef Korabiński 1907—1985

W dniu 16 stycznia 1985 r. zmarł nagle adwokat Józef Korabiński, działacz społeczny i wielki miłośnik Warszawy. Nikt nie spodziewał się, że w tym pełnym żywotności organizmie tak niespodziewanie przestanie bić serce.

Z adw. J. Korabińskim byłem zaprzyjaźniony od 1925 r. Mieszkaliśmy wówczas w tym samym budynku w Płocku: ja u rodziców, a on w mieszkaniu na facjacie na stacji. Rodzice jego nie byli w stanie zapewnić mu utrzymania w czasie nauki, ale kol. Korabiński, mając wielką ambicję i pragnienie zdobycia wiedzy, zapisał się do Gimnazjum im. W. Jagiełły w Płocku, zarabiając na swe utrzymanie korepetycjami. W czasie wakacji wyjeżdżał na tzw. kondycję do zamożniejszych rodzin ziemiańskich na wsi, gdzie w zamian za utrzymanie i skromne wynagrodzenie udzielał dzieciom lekcji.

Był jednym ze zdolniejszych uczniów. Wyróżniał się szczególnie dobrą znajomością łaciny i zamiłowaniem do języka polskiego. Z jego inicjatywy powstało w Gimnazjum im. Jagiełły kilka polonistyczne, które wydawało szkolne pismo uczniowskie. Był również zamiłowanym harcerzem. Jako drużynowy gimnazjum drużyny harcerskiej im. Szymona Mohorta wiele czasu i energii poświęcał pracy nad szkoleniem i wychowywaniem młodzieży harcerskiej. Był wielkim miłośnikiem